

Det viser tilstrækkeligt, at der ikke fra vor Side er sket nogen Forhaling. Det var kun det, jeg vilde slaa fast, det er nu slaaet fast, og derover glæder jeg mig.

Det ærede Medlem misforstod mig, naar han nævnte, at jeg havde talt om Indenrigsministerens Lock-out-Varsel, som om jeg kunde tænke mig, at det skulde gælde de Konservatives Deltagelse her i de kommende Valglovsforhandlinger. Nej, paa ingen Maade. Det er klart, at skal vi have et Resultat i denne Sag, maa de Konservative være med, vi ønsker overordentlig, at de er med. Nej, det, jeg ved den ganske improviserede Vending, fremkaldt ved en Afbrydelse, tænkte paa, var en Lock-out af en anden Art. — Hvem tænker paa at udelukke et politisk Parti fra Forhandling? Vi ønsker, at alle skal være med i denne Sag, vi ønsker et Resultat — det var den Lock-out, som kunde indtræffe, hvis man ikke i Tide gjorde det Arbejde, der bør gøres i denne Sag.

Det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) kom med en hel Mængde efter min Mening Sagen uvedkommende Bemærkninger, bl. a. om min personlige Stilling til en Valgalliance, Bemærkninger, som jeg ganske skal skænke ham. Der var kun et eneste sagligt Punkt i hans Tale, som jeg skal besvare. Og det var, da han hævdede, at vi i Udvalgsbetænkningen erkendte, at der ikke var sat tilstrækkelig Bom for denne Omgaaelse af Valglovens § 22, men at vi var villige til videre Forhandling. Det, der der tænkes paa, er navnlig Forholdet til Løsgængere. Men den Udvej eller det Middel, som det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt (Korsgaard) talte om, at vort Parti f. Eks. kunde dele sig i to Grupper, een omfattende de væsentlig sikre Medlemmer og en anden de usikre, er udelukket ved den Affattelse, som § 22 allerede har, fuldkommen udelukket. Og vi er saa meget derimod, at vi tværtimod nu opfordrer Tinget til saa enstemmigt som muligt at stemme for § 22. Gør Tinget det ikke, saa maa vi virkelig benytte de Udveje, som ikke vi holder aabne, men som alle de andre Herrer lader staa paa vid Gab for os.

Asgar Karstensen: Jeg skal ikke forhale Diskussionen og derfor ikke gaa i Enkeltheder, men tillade mig at fastslaa en enkelt Ting som min Opfattelse af Stillingen. Jeg har ønsket ved mine Bemærkninger her i Dag at fastslaa, at det efter min Opfattelse er fuldkommen umuligt for Venstre og de to Regeringspartier at blive enige om en Valglov paa Grundlag af det nuværende System, som Regeringspartierne vil kalde

retfærdigt. Og det ærede Medlem, som er Ordfører for Regeringspartierne (Borghjerg), har ladet denne Paastand blive staaende. Jeg antager, den er i nøje Overensstemmelse med hans egen Opfattelse. For at muliggøre en Ordning af Valgloven, saaledes at vi kunde faa en politisk retfærdig Valglov, ser jeg i dette Øjeblik ikke anden Vej for de politiske Partier end at træde ind paa det Forslags Grund, som vi fra vor Side har opstillet. I den Henseende har vi altsaa udført det Arbejde, vi har gjort i Udvalget, for at fremme disse Forhandlinger saa meget som muligt. Den Forhaling, der er Tale om i denne Sammenhæng, er ikke Udvalgets Arbejde, men den Langsomhed, med hvilken Regeringspartierne har villet erkende denne Kendsgerning. Endelig vil jeg sige med Hensyn til det, vi har foreslaaet i Udvalget — om Forslagene er helt færdige eller ikke, er i denne Sammenhæng ganske vidunderlig ligegyldigt — at det eneste, der kunde forhandles med Virkning om paa Sagens foreløbige Stadium, er Hovedtankerne i Forslaget, og disse Hovedtanker er klart og tydeligt udtrykte og var for Udvalgets politisk interesserede Medlemmer velkendte, forinden de traadte ind i Udvalget. Jeg regner derfor ikke den ærede Ordførers Udtalelser i Dag som noget særligt Bidrag til Fremme af Valglovsforhandlingerne. Der ligger derimod i den højtærede Indenrigsministers Udtalelser i Dag et Varsel i saa Henseende. Men jeg er enig med det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) i, at der var en meget øjensynlig Difference mellem den ærede Ordførers Udtalelser i det hele taget og de Udtalelser, der faldt fra Ministerbænken.

Korsgaard: Den ærede Ordfører (Borghjerg) bemærkede, at som § 22 i Afdeling B. er affattet, kunde et Parti ikke omgaa Loven ved politisk Uredelighed paa den Maade, at man delte Partiet i to Dele. Det er rigtigt. Imidlertid har jo Forhandlingerne vist, at den ærede Ordfører under givne Omstændigheder mener at kunne se bort fra den moralske Forudsætning for en Lovs Givelse. Den ærede Ordfører vil da ogsaa uden stor Opfindsomhed — og jeg tvivler ikke om, at den ærede Ordfører er i Besiddelse af ret stor Opfindsomhed i den angivne Retning — ikke have svært ved at finde ud af, at som Lovforslaget er formet, behøver han blot at dele Partiet ikke i to Dele, men i en større Del og i øvrigt i en hel Masse Løsgængere. I saa Fald er den politiske Situation klar for det ærede Medlem saaledes, at Partiet paa uretmæssig Maade kan tilegne